

[Knie-Andersen.]

denne lovgivning. Vi vil være med til at skabe et bedre beslutningsgrundlag f. eks. i dette folketing, for at man kan lave en bedre, en rigtigere boliglovgivning. Derfor må vi ikke lade os forskrække af de spørgsmål, som er blevet rejst. Hvilken virksomhed ville med rimelighed prøve at træffe beslutninger, hvis man ikke lavede statistik i de enkelte afdelinger? Hvilken virksomhed ville så kunne føre en politik med fornuft? Det er nøjagtig det samme, vi beder om her, nemlig at der skal føres en ensartet registrering, således at værktøjet er i orden, når beslutningerne skal træffes.

Derfor kan venstre gå ind for dette forslag, der er meget ændret i forhold til det, der oprindeligt blev fremsat og var til første behandling.

Der har dog indsneget sig en mindre ting, som ikke skulle have været med i lovforslaget, nemlig det foreslåede § 3, stk. 3, og jeg vil bede ministeren bekræfte, at det ikke vil være nødvendigt at medtage dette udkast til § 3, stk. 3, således at vi ved hjælp af en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, som vi hermed gerne vil begære, kan sørge for, at netop dette stykke kommer til at undgå; der skulle ikke være noget behov herfor.

På denne baggrund kan et flertal i venstre gå ind for gennemførelsen af lovforslaget. Der er enkelte i venstres gruppe, der ville stemme anderledes til et enkelt af punkterne, men jeg har motiveret ønskerne for hovedparten af gruppen med hensyn til loven om bygnings- og boligregistrering.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiets medlemmer af boligudvalget har deltaget i et kritisk udvalgsarbejde i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, og vi har stillet en række ændringsforslag her ved anden behandling.

Ændringsforslag nr. 1 går ud på, at ordet „huslejeforhold“ udgår af § 2. Vi finder, at registret, hvis det oprettes, og det ser det jo ud til at der har samlet sig et flertal for, skal bygges op over oplysninger, der i forvejen findes i offentlige registre. Det kan komme til at betyde en væsentlig ulempe, at der også skal samles oplysninger om huslejeforhold, og det undgår man igennem vores ændringsforslag nr. 1.

Vores ændringsforslag nr. 2 går ud på at fjerne den bemyndigelse, som lovforslagets § 2, stk. 2, giver boligministeren. Det er sådan, at § 2, stk. 2, giver ministeren mulighed for i fremtiden at fastsætte regler om registrering af andre oplysninger end dem, der er indeholdt i lovteksten. Der har vi under udvalgsarbejdet spurgt, hvilke andre oplysninger man kunne forestille sig ministeren ønskede registreret, og svaret fra ministeren har lydt, at behovet for yderligere registrering måtte bero på tidens krav. Det er selvfølgelig også et svar, men det er et svar, som vi finder ganske utilfredsstillende; folketinget bør naturligvis ikke give nogen minister en bemyndigelse til at gennemføre regler, som ministeren når som helst måtte finde er nødvendige. Hvis ministeren finder, at det, efter at et register er sat i værk, er nødvendigt at indføre nye oplysninger i registret, oplysninger, som folketinget ikke har haft i tankerne ved vedtagelsen af forslaget, ja, så må ministeren komme til folketinget og få den hjemmel, der skal til. Vi fjerner denne generalfuldmagt i § 2 ved vores ændringsforslag nr. 2.

Vores ændringsforslag nr. 3 til § 2 og nr. 5 sikrer, at dørunumrene, beliggenhedsbetegnelserne, udgår af forslaget. Vi mener, det problem løses bedst ved vedtagelsen af vores ændringsforslag nr. 3 og 5, men hvis disse forslag ikke vedtages, vil vi naturligvis stemme ja til ændringsforslagene nr. 4 og 6, der er fremsat fra anden side.

Dørunummerbetegnelserne er for os et i og for sig ganske rystende eksempel på, hvordan administrationen fuldstændig mister jordforbindelsen i forhold til almindelige mennesker, i forhold til befolkningen, i det lovforberedende arbejde. Det er jo i virkeligheden fantastisk, at administrationens medarbejdere forestiller sig, at der i befolkningen skulle være et ønske om at sætte omkring 2 mill. skilte op på alle entrédøre rundt omkring i landet. Det er jo fantastisk, man forestiller sig et folkeligt krav eller et folkeligt behov for en lovgivning, der indebærer noget i den retning, og det er uheldigt, at ministeren og regeringspartiet ikke i forbindelse med fremsættelsen af forslaget har udøvet den kritik over for administrationen, som i allerhøjeste grad havde været på sin plads ved ønsker som disse her. Nu ser det altså ud til, at der har kunnet samle sig et